

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.10/J/2012

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 15J**

Sedința publică din 4 decembrie 2012

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtelor B. L., C. V. și P. D., judecători în cadrul C. A. B., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prin încălcarea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual, prevăzută de art.99 lit.t raportat la art.99 ind.1 alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în sedință publică a răspuns Inspectia Judiciară, prin reprezentant inspector judiciar F. G., pârâta B. L., personal și asistată de apărător P. I., pârâta P. D., personal și asistată de apărător D. G. și P. I. și pârâta C. V. personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă care a învederat faptul că s-au depus la dosar concluzii scrise de către apărătorul pârâtelor B. L. și P. D.

Pârâta C. V. solicită amânarea judecării cauzei pentru lipsă de apărare în conformitate cu prevederile art.156 Cod de procedură civilă având în vedere că apărătorul său, domnul avocat C. A. F. este în imposibilitate de a se prezenta la termenul de astăzi.

Sectia pune în discuție cererea formulată de pârâta C. V.

Inspectia Judiciară, prin reprezentant, solicita, în temeiul dispozițiilor

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prevezute de art.156 Cod de procedura civilă, respingerea cererii de amânare a judecării cauzei.

Pârâtele B. L. și P. D., personal și prin apărători aleși, arată că sunt de acord cu amânarea judecării cauzei pentru motivul invocat de pârâta C. V.

Analizând cererea formulată de pârâta C. V., Secția o apreciază ca neîntemeiată, motivat de faptul că, în temeiul dispozițiilor art.156 alin.1) Cod de procedură civilă, se poate acorda un singur termen pentru lipsă de apărare, or, în cauza de față s-a mai acordat un alt termen de judecată în acest sens.

Apărătorul pârâtelor B. L. și P. D., domnul avocat P. I., invocă excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare, arătând în susținerea acesteia că motivele invocate de Inspectia Judiciară reprezintă de fapt critici aduse legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești soluționată definitiv, transformându-se într-o instanță de control judiciar, lucru inadmisibil în raport cu dispozițiile legale, respectiv art.74 alin.1 din Legea nr.317/2004.

Secția acordă cuvântul părților pe excepția invocată.

Apărătorul pârâtei P. D., domnul avocat D. G., având cuvântul asupra excepției inadmisibilității acțiunii disciplinare, solicită admiterea acesteia arătând că prin motivele invocate în acțiunea disciplinară se aduce atingere independenței magistraților, criticându-se o hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Ceea ce se impută pârâtelor este faptul că au admis în mod greșit contestația în anulare, susținându-se că soluția corectă era cea de respingere a contestației. De asemenea, mai arată că înțelege să invoce și o altă excepție, respectiv cea a nulității absolute a acțiunii disciplinare motivat de faptul că cel de al doilea punct al acțiunii disciplinare formulate de Inspectia Judiciară nu a făcut obiectul cercetării disciplinare.

Pârâta B. L., având cuvântul asupra excepțiilor formulate, solicită

2

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

admiterea acestora , precizând totodată că, acțiunea disciplinară este lovită de nulitate absolută întrucât i-a fost încălcat dreptul la apărare prin exercitarea unei acțiuni disciplinare pentru o faptă ce nu a făcut obiectul cercetării disciplinare.

Reprezentantul Inspecției Judiciare, având cuvântul asupra excepției inadmisibilității arată că această excepție reprezintă o apărare ce privește fondul cauzei și nu vizează condițiile de admisibilitate ale acțiunii disciplinare. În altă ordine de idei, arată că motivele invocate în susținerea acțiunii disciplinare nu aduc atingere independenței magistraților și nu reprezintă critici aduse legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești ci se referă la încălcarea din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual penal .

Cu privire la excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare arată, în principal, că pârâtele sunt decăzute din dreptul de a mai invoca neregularități cu privire la cercetarea disciplinară. În măsura în care se reține că pârâtele pot invoca neregularități ale actelor de cercetare disciplinară, arată că excepția nulității absolute are caracterul unei excepții de fond și solicită respingerea ca neîntemeiată.

Pârâtele, prin avocat, solicită admiterea excepției nulității absolute întrucât pentru faptele menționate la punctul 2 al acțiunii nu s-au efectuat acte de cercetare prealabile, pârâtele au fost în imposibilitatea de a formula apărări pe aceste aspecte.

Secția, în temeiul art.137 alin.2 C. proc. civ., unește cu fondul excepția inadmisibilității și excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare.

Apărătorul pârâtelor B. L. și P. D., domnul avocat P. I., formulează cerere de recuzare a întregii Secții pentru judecători.

La interpelarea Secției, pârâtele, pe rând, având cuvântul arată că nu își însușesc cererea de recuzare formulată de domnul avocat P. I.

Domnul avocat P. I. arată că mandatul său încetează la acest moment

3

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

și părăsește sala de ședință.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare împotriva doamnelor judecătore B. L., C. V. și P. D. din cadrul C. A. B. cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art. 99 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2012, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență prin încălcarea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual. Arată că au fost respectate dispozițiile art. 46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, a fost asigurat dreptul la apărare al doamnelor judecătore față de care s-a dispus cercetarea disciplinară, prin prezentarea actelor de cercetare disciplinară, ascultarea acestora cu privire la faptele care au făcut obiectul cercetării disciplinare, și administrarea probelor solicitate în apărare, așa cum rezultă din procesele-verbale întocmite la data de _____, la sediul C. A. B., aflate la dosarul de cercetare disciplinară. Probele aflate la dosarul cauzei demonstrează că subzistă în sarcina doamnelor judecătore B. L., C. V. și P. D. din cadrul C. A. B. o exercitare a funcției cu gravă neglijență, prin încălcarea în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual, respectiv a dispozițiilor art. 2 alin. 1 Cod procedură penală care reglementează principiul legalității procesului penal, a dispozițiilor art. 386 lit. d Cod procedură penală. Nerespectarea dispozițiilor procedurale enunțate mai sus constituie și o încălcare a obligației de a asigura supremația legii, instituite prin art. 4 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, prin ignorarea dispozițiilor

4

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

legale aplicabile cazului de contestație în anulare care a stat la baza soluției pronunțate.

Faptul că exercitarea necorespunzătoare a funcției în modalitatea menționată mai sus s-a materializat în decizia penală specificată mai sus, nu este de natură a conduce la concluzia că nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorilor pentru o asemenea conduită. Aceasta deoarece principiul constituțional al independenței judecătorului presupune excluderea oricăror influențe exercitate asupra judecătorului cu privire la atribuția esențială, aceea de a judeca litigiile ce sunt aduse în fața sa, fiind corelat chiar în conținutul normei constituționale cu obligația judecătorului de a se supune legii. În aceste condiții, independența judecătorului nu poate fi privită ca un privilegiu care să-i permită nesocotirea dispozițiilor legale și respectiv a responsabilităților specifice funcției, limitele independenței fiind raportate la cerința respectării legii, principiul independenței judecătorului neputând constitui un argument de natură a justifica încălcarea legii sau de natură a înlătura orice responsabilitate în nerespectarea obligației de a asigura supremația legii.

Apărătorul pârâtelor B. L. și P. D., domnul avocat D. G., solicită respingerea acțiunii disciplinare întrucât ceea ce se vizează prin această acțiune este însuși raționamentul juridic avut în vedere la pronunțarea hotărârii, soluția fiind practic supusă analizei în această cauză. Se susține în mod greșit că s-a realizat o prelungire nepermisă a procesului penal în condițiile în care contestația în anulare este o cale de atac prevăzută de lege iar dispozițiile art.386 lit.d Cod procedură penală nu condiționează admisibilitatea contestației în anulare de nediscutarea excepției autorității de lucru judecat în căile ordinare de atac. Mai arată că pârâtelor nu le-a fost respectat dreptul la un proces echitabil acest aspect rezultând din

5

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

chiar modul de redactare a acțiunii disciplinare.

Pârâta B. L. solicită respingerea acțiunii disciplinare întrucât potrivit art.46 alin.3 din Regulament faptele se stabilesc în cadrul cercetării disciplinare iar în cauză nu a făcut obiectul cercetării cel de-al doilea punct al acțiunii, fiind astfel încălcat dreptul la apărare. Arată că prin acțiunea disciplinară se critică însăși soluția pronunțată, făcându-se aprecieri cu privire la raționamentul logico-juridic.

Pârâta P. D. solicită respingerea acțiunii disciplinare întrucât se aduce gravă atingere independenței magistratului, fiind criticată soluția pronunțată de completul de judecată. Din cuprinsul acțiunii disciplinare nu rezultă care sunt normele procedurale încălcate, Inspecția Judiciară erijându-se în instanță de control susținând că soluția corectă era de respingere a contestației în anulare.

Pârâta C. V. solicită respingerea acțiunii disciplinare întrucât această acțiune este o copie a rezoluției de scoatere de sub urmărire penală a celor trei pârâte. Arată că în căile ordinare de atac nu s-a avut în vedere faptul că, contestatorul a avut calitatea de persoană judecată de două ori, nefiind necesar a fi urmărită penal de două ori pentru aceeași faptă. Menționează că a expus pe larg apărările sale în cadrul concluziilor scrise.

Pârâtele, având cuvântul, pe rând, arată că în activitatea desfășurată în calitate de judecător au primit calificativul "foarte bine" și niciodată nu au fost sancționate disciplinar.

SECȚIA PENTRU JUDECATORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în

6

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

materie disciplinară sub nr.10/J/2012, Comisia de disciplină pentru judecatori a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, paratelor B. L., C. V. și P. D. din cadrul C. A. B. cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2012, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență prin încălcarea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că doamnele judecător B. L., C. V. și P. D. au încălcat în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil normele de drept procesual, respectiv a dispozițiilor art. 2 alin. 1 Cod procedură penală și ale art. 386 lit. d Cod procedură penală. Această încălcare a intervenit în judecata dosarului nr. [REDACTED] înregistrat pe rolul C. A. B., dosarul fiind soluționat prin decizia penală nr. [REDACTED], în sensul admiterii contestației în anulare formulate de condamnatul N. D., împotriva deciziei penale nr. [REDACTED] pronunțată de C. A. B. și desființată în parte, decizia penală nr. [REDACTED], referitor la contestatorul N. D., fiind constatată existența autorității de lucru judecat.

Sunt relevante din perspectiva prezentei acțiuni disciplinare două aspecte: faptul că aceleași aspecte care au stat la baza soluției pronunțate în contestația în anulare au fost analizate și avute în vedere la momentul soluționării fondului cauzei și respectiv în soluționarea căilor ordinare de atac în ciclul procesual normal, împrejurare care a fost cunoscută de instanța care a soluționat contestația în anulare, precum și modalitatea în care a determinat instanța investită cu soluționarea

7

[REDACTED]
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____

_____

contestației în anulare identitatea de obiect .

Argumentarea soluției pronunțate dovedește în accepțiunea Comisiei de disciplină faptul că judecătorii care au pronunțat decizia penală nr. _____ în mod conștient și voit și-au arogat prerogative care nu le sunt recunoscute de lege, transformând calea de atac extraordinară a contestației în anulare care a format obiectul dosarului nr. _____ al C. A. B. într-o prelungire a procesului penal, creând practic un nou grad de jurisdicție în cauza analizată, respectiv un al patrulea grad de jurisdicție, neprevăzut de lege, depășind limitele investirii care sunt determinate de cazul reglementat de art. 386 lit. d Cod procedură penală și încălcând principiul legalității procesului penal la care face referire textul art. 2 alin. 1 Cod procedură penală.

Un al doilea aspect care evidențiază încălcarea dispozițiilor art. 386 lit. d Cod procedură penală constă în omisiunea analizării condiției existenței identității faptei la care se referă cele două hotărâri judecătorești, și în raport de care s-a reținut existența autorității de lucru judecat.

Completul investit cu soluționarea contestației în anulare reținând autoritatea de lucru judecat nu a analizat fapta pentru care a fost condamnat inculpatul N. D. în materialitatea ei, și respectiv fapta concretă la care se referă rezoluția confirmată prin decizia penală nr. _____ a C. A. C. prin referire la actele materiale care au fost reținute în conținutul acesteia, făcând referire la aspecte generice care caracterizează activitatea infracțională a condamnatului N. D., deși analiza realizării acestei condiții, era de esența cazului reglementat de textul de lege citat.

Judecătorii care au pronunțat decizia penală nr. _____ au ignorat conținutul dispozițiilor procedurale citate mai sus, nesocotind regulile de procedură care

8

_____

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

condiționau admisibilitatea acestei căi extraordinare de atac, cu consecința infirmării unei hotărâri definitive de condamnare împotriva contestatorului.

Caracterul grav al neglijenței este relevat de consecințele nerespectării normelor de procedură analizate mai sus, concretizate în infirmarea soluției de condamnare definitivă pentru o infracțiune, în condițiile în care nu s-a demonstrat existența identității de obiect în cadrul și în condițiile prevăzute de lege, intervenția judecătorilor care au soluționat contestația în anulare cu încălcarea acestor dispoziții procedurale fiind arbitrară. Se impune a se sublinia și faptul că nerespectarea dispozițiilor procedurale enunțate mai sus constituie și o încălcare a obligației de a asigura supremația legii, instituite prin art. 4 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, prin ignorarea dispozițiilor legale aplicabile cazului de contestație în anulare care a stat la baza soluției pronunțate.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Comisia de disciplină pentru judecători a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri .

La data de 19.09.2012 pârâtele au depus o cerere prin care au solicitat suspendarea acțiunii disciplinare până la soluționarea definitivă a cauzei penale.

În ședința publică din data de 19.09.2012 Secția a respins cererea de suspendare a judecării cauzei formulată de pârâte, cu motivarea reținută în considerentele încheierii de ședință de la acea dată.

În ședința publică din data de 6.11.2012 s-a procedat la audierea pârâtelor, declarațiile acestora fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

În sesiunea din data de 4.12.2012 au fost invocate excepția inadmisibilității acțiunii și excepția nulității absolute a cercetării disciplinare.

Secția, în temeiul art.137 alin.2 C. proc. civ., a unit aceste excepții cu fondul.

Asupra excepției inadmisibilității acțiunii, Secția reține că Inspecția Judiciară a efectuat actele de cercetare disciplinară cu respectarea atribuțiilor și competențelor stabilite prin art. 74 alin.1 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în forma în vigoare la momentul efectuării cercetării disciplinare, motiv pentru care excepția urmează să fie respinsă ca neîntemeiată. Susținerile părților conform cărora prin cercetarea disciplinară s-a adus atingere independenței magistratului reprezintă apărări ce vizează fondul cauzei motiv pentru care vor fi analizate ca atare.

Cu privire la **excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare**, Secția urmează să o respingă ca neîntemeiată întrucât etapa cercetării disciplinare a fost realizată cu respectarea dispozițiilor art.46 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în forma în vigoare la momentul efectuării cercetării disciplinare și ale Metodologiei de efectuare a controalelor de către Inspecția Judiciară, aprobată prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.292/22.04.2010 în vigoare la momentul efectuării cercetării disciplinare. Astfel, în faza cercetării disciplinare au fost stabilite faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, au fost analizate toate datele concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției și s-a procedat la verificarea apărărilor formulate, la prezentarea și administrarea probelor în apărare, precum și la sesizarea Comisiei de disciplină pentru judecători în termenele

10

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prevăzute de lege. Modalitatea de redactare și motivare a acțiunii disciplinare nu constituie motiv de nulitate în condițiile în care Secția se va pronunța doar cu privire la existența sau inexistența faptelor ce intră în conținutul abaterii disciplinare pentru care s-a exercitat acțiunea disciplinară.

În speță, toate aspectele reținute și analizate de Inspekția Judiciară se circumscriu conținutului aceleași abateri disciplinare, fiind analizate patru categorii de elemente impuse de textul art.386 lit.d) Cod procedură penală. În aceste condiții, nu se poate reține că pârâtelor judecător le-a fost încălcat dreptul la apărare, acestea nejustificând o vătămare în condițiile art.105 alin.2 Cod procedură civilă.

Pe fondul cauzei Secția pentru judecatori in materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 24.02.2012, Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu urmare a publicării în mass media, respectiv în cotidienele Adevărul, Gândul, Evenimentul Zilei, precum și la postul Realitatea TV etc., a articolelor , cu privire la instrumentarea dosarului nr. de către C. A. B.

Prin rezoluția din data de 27.04.2012 a Comisiei de disciplină pentru judecatori s-a dispus cercetarea disciplinară față de doamnelor judecător B.L., C. V. și P. D., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 24/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

În fapt, dosarul având ca obiect contestația în anulare formulată de contestatorul N. D., împotriva deciziei penale nr. pronunțată de C. A. B. a fost repartizat aleatoriu completului în compunerea căruia intrau doamnele judecător B. L., C. V. și P. D. din cadrul C. A. B.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pârâtele au solutionat dosarul nr. [REDACTED] înregistrat pe rolul C. A. B., pronunțând decizia penală nr. [REDACTED], în sensul admiterii contestației în anulare formulate de condamnatul N. D., împotriva deciziei penale nr. [REDACTED] pronunțată de C. A. B. și desființată în parte, decizia penală nr. [REDACTED], referitor la contestatorul N. D., fiind constatată existența autorității de lucru judecat.

S-a desființat, în parte, în ceea ce îl privește pe același contestator sentința penală nr. [REDACTED], pronunțată de J. S. 4 B., precum și decizia penală nr. [REDACTED], pronunțată de T. B., iar în baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 lit. j Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesul penal pornit împotriva contestatorului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. [REDACTED]. S-a dispus anularea mandatului de executare a pedepsei emis pe numele contestatorului și punerea de îndată în libertate, dacă acesta nu este arestat în altă cauză.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a analizat îndeplinirea condițiilor cerute de art. 386 lit. d Cod procedură penală, a făcut referire la istoricul și succesiunea procedurilor penale, la semnificația principiului „non bis in idem”, domeniul de aplicare, scopul acestuia, la interdependența faptelor care au făcut obiectul procedurilor derulate împotriva contestatorului N. D., reținând că, în ceea ce îl privește, pentru aceeași situație de fapt au fost pronunțate 2 hotărâri judecătorești: una de condamnare la 7 ani închisoare, respectiv decizia penală nr. [REDACTED] a C.A. B. și una prin care s-a confirmat soluția de neîncepere a urmăririi penale, respectiv decizia penală nr. [REDACTED] a C. A. C.

S-a reținut de asemenea că împotriva contestatorului N. D., au fost pronunțate mai multe soluții de netrimitere în judecată care au fost confirmate prin hotărâri judecătorești definitive, intrate în puterea lucrului judecat și anume: decizia penală nr. [REDACTED] (dosar nr. [REDACTED]), decizia penală nr. [REDACTED] (dosar nr. [REDACTED]), decizia

12

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

penală nr. (dosar nr.).

S-a argumentat că, pentru a se putea reține incidența acestui caz de contestație în anulare și a se putea invoca excepția autorității de lucru judecat este necesară existența celor două condiții cumulative, respectiv existența unei hotărâri penale definitive și existența identității de obiect și de persoană, condiții apreciate a fi realizate în cauză, întrucât în privința primei condiții legea nu face vreo distincție în raport de modul în care hotărârea penală rămâne definitivă (condamnare, achitare sau încetarea procesului penal), astfel că nu poate fi operată nicio distincție.

În analiza realizării primei condiții s-a procedat la o analiză a conținutului dispozițiilor art. 4 al Protocolului nr. 7 la CEDO, la semnificația acestui principiu și jurisprudența Curții europene în această materie, fiind analizate apoi dispozițiile art. 2781 Cod procedură penală, din perspectiva autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie și respectiv a aplicabilității dispozițiilor art. 10 lit. j Cod procedură penală.

S-a abordat în considerentele aceleiași hotărâri o analiză a cerinței identității de fapte din perspectiva jurisprudenței Curții europene în aplicarea dispozițiilor art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și respectiv a literaturii de specialitate în această materie, reținându-se că ceea ce interesează sub aspectul identității de obiect este fapta materială, iar nu încadrarea juridică, arătându-se că după ce s-a pronunțat o hotărâre definitivă, iar ulterior se face o nouă judecată pentru aceeași faptă, chiar sub o altă încadrare juridică și se pronunță o nouă hotărâre definitivă, se impune desființarea celei de a doua hotărâri definitive dată cu încălcarea autorității de lucru judecat.

Această situație de fapt rezultă din coroborarea declarațiilor și notelor de

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

relații date de pârâtele judecător cu actele și lucrările dosarului nr. [redacted] al C. A. B.
precum și cu decizia penală nr. [redacted].

Față de materialul probator administrat în cauză, Secția apreciază că fapta reținută în cuprinsul acțiunii disciplinare în sarcina pârâtelor judecător B. L., C. V. și P. D. din cadrul C. A. B., nu întrunește cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002.

Potrivit art. 99 lit. t) raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012 constituie abatere disciplinară ***exercitarea funcției cu gravă neglijență prin nesocotirea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material ori de drept procesual.***

Pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesar ca fapta să constituie abatere disciplinară să întrunească elementele constitutive cu referire la latura obiectivă, latura subiectivă și legătura de cauzalitate între fapta săvârșită și rezultatul produs iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert în baza probatoriului administrat în cauză.

Referitor la abaterea disciplinară constând în nesocotirea normelor de drept procesual este necesar a fi făcută distincția între încălcarea normelor de procedură și greșeala de judecată, pe de o parte, greșeala ce poate fi cenzurată pe calea controlului judiciar și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură în context disciplinar.

Mai mult decât atât, analiza elementelor constitutive ale acestei abaterii disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul

14

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

independenței judecătorilor și procurorilor în pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor și principiul constituțional potrivit căruia hotărârile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar în condițiile legii.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

De asemenea, sub aspect obiectiv, această abatere disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore, privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

În speța, referitor la nerespectarea de către pârâtele judecător a normelor de drept procesual penal, Secția retine că potrivit art. 386 lit. d Cod procedură penală „împotriva hotărârilor definitive se poate formula contestație în anulare în cazul în care împotriva unei persoane s-au pronunțat doua hotărâri definitive pentru aceeași faptă”.

Din analiza acestui text de lege rezultă că această cale de atac are o natură juridică mixtă, fiind atât o cale de anulare cât și una de retractare, legiuitorul instituind un remediu procesual prin care partea interesată obține restabilirea legalității încălcate prin nesocotirea principiului „non bis in idem”. Astfel, legiuitorul nu a condiționat admisibilitatea contestației în anulare întemeiată pe art.386 lt.d) Cod procedură penală de împrejurarea ca în căile de atac ordinare

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
(apel, recurs) să nu se fi discutat ori invocat încălcarea dispozițiilor referitoare la autoritatea de lucru judecat și nici nu a reglementat expres imposibilitatea reanalizării în cadrul acestei căi de atac a unor aspecte ce au făcut obiectul judecării în ciclul procesual ordinar.

Din motivarea amplă și argumentată a deciziei penale nr. [REDACTED] pronunțată în dosarul nr. [REDACTED] al C. A. B., rezultă că pârâtele judecător au procedat la interpretarea normei de drept procesual penal menționate anterior, reținând că în speța concretă dedusa judecării a fost încălcat principiul „non bis in idem”. Mai mult decât atât, în practica judiciară a instanțelor nu este conturat un punct de vedere unitar cu privire la limitele aplicării dispozițiilor art.386 lit. d) Cod procedură penală în sensul condiționării sau necondiționării soluției de admitere a contestației în anulare întemeiată pe aceste dispoziții de nediscutarea excepției autorității de lucru judecat în căile ordinare de atac.

În acest context, interpretarea normei de drept procesual nu poate constitui un element al abaterii disciplinare imputate întrucât aceasta constituie, în realitate, o modalitate de aplicare a legii, exclusă a fi supusă controlului administrativ, atâta vreme cât interpretarea este rațională, argumentată și rezonabilă.

Din această perspectivă, Secția reține că prin hotărârea pronunțată pârâtele judecător nu au exercitat un control judiciar asupra deciziei penale nr. [REDACTED] a C. A. B. ci, în virtutea respectării normei procesual penale astfel cum a fost interpretată, au analizat numai modalitatea în care contestatorul a fost cercetat penal/urmărit penal în două proceduri penale.

Nu pot fi reținute susținerile Inspecției Judiciare referitoare la modalitatea concretă de soluționare a cauzei și la temeinicia soluției adoptate, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței a cărei soluție poate fi cenzurată doar în căile de

16

[REDACTED]
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

atac și nu poate face obiectul acțiunii disciplinare. În caz contrar s-ar nesocoti principiul independenței judecătorului reflectat în art. 124 alin. 3 din Constituția României, iar pe de altă parte, a încălca dispoziția constituțională potrivit căreia, hotărârile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

Stabilirea situației de fapt, pe baza probatoriului administrat în cauză, reținerea și interpretarea dispozițiilor legale incidente în speța dedusă judecătii reprezintă rezultatul unui raționament logico-juridic și al unui proces de interpretare a dispozițiilor legale incidente și în consecință reprezintă atributul esențial al activității de judecată propriu-zise, ce nu pot face obiectul acțiunii disciplinare.

În acest context, Secția reține că interpretarea probelor, interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, în măsura în care sunt susținute de argumente juridice, logice, sunt de esența actului de judecată, fiind excluse controlului administrativ asupra lor.

Mai mult decât atât, exercitarea dreptului de a sesiza aspectele care vizează neîndeplinirea corespunzătoare de către magistrat a îndatoririlor de serviciu nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac .

Prin urmare, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece/instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Prin urmare, față de toate aceste argumente, nu se poate reține în sarcina părâtelor judecător nerespectarea normelor de drept procesual reglementate de art. 2 alin. 1 Cod procedură penală și ale art. 386 lit. d Cod procedură penală Cod

17

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedură penală .

De altfel, Secției nu îi revine competența de a aprecia asupra temeiniciei și legalității măsurilor și soluțiilor pronunțate de judecător, în caz contrar s-ar transforma într-o instanță de control judiciar.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține, raportat la aspectele detaliate anterior, că în spetă nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare.

Astfel, pentru a se reține existența abaterii disciplinare prevazuta de art.99 lit.t) raportat la art.99/1 alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată - *exercitarea funcției cu gravă neglijență prin încălcarea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual*, este necesar a avea în vedere definiția noțiunii de gravă neglijență.

Textul art. 99 din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

În ceea ce privește cea de-a doua formă de vinovăție legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”. Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în

18

vădită contradicție cu dispozițiile legale.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijența” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave .

În speță, sub aspectul laturii subiective, Secția reține că pârâtele nu au acționat cu gravă neglijență de natură a defini printr-o legătură de cauzalitate producerea unui rezultat prejudiciabil vreunei parti.

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, **nu se poate reține, sub aspectul laturii subiective**, că soluția pronunțată de pârâtele judecător în cauza ce a făcut obiectul cercetării disciplinare este expresia *gravei neglijente în exercitarea funcției prin nesocotirea normelor de drept procesual reglementate de art. 2 alin. 1 Cod procedură penală și ale art. 386 lit. d Cod procedură penală*, ci reflectă interpretarea dată de pârâte textelor de lege și materialului probator administrat în cauza respectivă.

Astfel, Secția reține că pârâtele judecător nu au acționat cu forma de vinovăție cerută de lege, în condițiile în care prin hotărârea pronunțată acestea nu au transformat calea de atac a contestației în anulare într-un nou grad de jurisdicție ci, în virtutea interpretării date normei procesual penale, au analizat numai modalitatea în care contestatorul a fost cercetat penal/urmărit penal în două proceduri penale.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) raportat la art.99¹ alin.2 din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care, cu majoritate de voturi, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtelor B. L., C. V. și P. D. - judecători în cadrul C. A. B., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Cu unanimitate:

Respinge excepțiile inadmisibilității și nulității absolute a acțiunii disciplinare, ca neîntemeiate.

Cu majoritate:

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnelor B. L., C. V. și P. D. - judecători în cadrul C. A. B., ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 04 decembrie 2012.

PREȘEDINTE,

20

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Opinie separată în sensul admiterii acțiunii disciplinare:

1. Constatarea membrilor secției de judecători ai CSM

Apreciem că în cauză sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.t) în modalitatea prevăzută de art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor astfel cum a fost modificată prin Legea nr.24/2012 constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prin încălcarea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual.

2. Soluția pronunțată de completul de judecată compus din cele trei pârâte

Din actele depuse în cauză rezultă că prin decizia penală nr.   pronunțată în dosarul nr.   al C. A. B. a fost admisă contestația în anulare formulată de

21

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

condamnatul N. D., împotriva deciziei penale nr. [redacted] pronunțată de C. A. B. și desființată în parte, decizia penală nr. [redacted] referitor la contestatorul N. D., fiind constatată existența autorității de lucru judecat. S-a desființat, în parte, în ceea ce îl privește pe același contestator sentința penală nr. [redacted], pronunțată de J. S. 4 B., precum și decizia penală nr. [redacted], pronunțată de T. B., iar în baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 lit. j Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesul penal pornit împotriva contestatorului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. [redacted]. S-a dispus anularea mandatului de executare a pedepsei emis pe numele contestatorului și punerea de îndată în libertate, dacă acesta nu este arestat în altă cauză.

N. D. a formulat *contestație în anulare împotriva deciziei penale nr.* pronunțată de C. A. B., cauza revenind spre soluționare completului [redacted] în compunerea căruia au intrat doamnele judecătorești B. L., C. V. și P. D. din cadrul C. A. B. Ele au pronunțat *decizia penală nr.* [redacted] a C. A. B. la care s-a făcut referire mai sus.

3. Motivele de admitere de către pârâte a contestației în anulare

Pentru a pronunța această soluție, instanța a analizat îndeplinirea condițiilor cerute de art. 386 lit. d Cod procedură penală, a făcut referire la istoricul și succesiunea procedurilor penale, la semnificația principiului „non bis in idem”, domeniul de aplicare, scopul acestuia, la interdependența faptelor care au făcut obiectul procedurilor derulate împotriva contestatorului N. D., reținând că, în ceea ce îl privește, pentru aceeași situație de fapt ar fi fost pronunțate două hotărâri judecătorești: decizia penală nr. [redacted] a C. A. B. prin care N. D. a fost condamnat la 7 ani închisoare și decizia penală nr. [redacted] a C. A. C.

22

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
prin care s-a confirmat soluția de neîncepere a urmăririi penale pentru aceeași faptă. De asemenea, s-a reținut că împotriva contestatorului N. D. ar fi fost pronunțate mai multe soluții de netrimitere în judecată care au fost confirmate prin hotărâri judecătorești definitive, intrate în puterea lucrului judecat și anume: decizia penală nr. (dosar nr.), decizia penală nr. (dosar nr.), decizia penală nr. (dosar nr.) ale C. A. C.

S-a argumentat că, pentru a se putea reține incidența acestui caz de contestație în anulare și a se putea invoca excepția autorității de lucru judecat este necesară existența celor două condiții cumulative, respectiv existența unei hotărâri penale definitive și existența identității de obiect și de persoană, condiții apreciate a fi realizate în cauză, întrucât în privința primei condiții legea nu face vreo distincție în raport de modul în care hotărârea penală rămâne definitivă (condamnare, achitare sau încetarea procesului penal), astfel că nu poate fi operată nicio distincție. În analiza realizării primei condiții s-a procedat la o analiză a conținutului dispozițiilor art. 4 al Protocolului nr. 7 la CEDO, la semnificația acestui principiu și jurisprudența Curții europene în această materie, fiind analizate apoi dispozițiile art. 2781 Cod procedură penală, din perspectiva autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie și respectiv a aplicabilității dispozițiilor art. 10 lit. j Cod procedură penală.

S-a abordat în considerentele aceleiași hotărâri o analiză a cerinței identității de fapte din perspectiva jurisprudenței Curții europene în aplicarea dispozițiilor art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și respectiv a literaturii de specialitate în această materie, reținându-se că ceea ce interesează sub aspectul identității de obiect este fapta materială,

23

[REDACTED]
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

iar nu încadrarea juridică, arătându-se că după ce s-a pronunțat o hotărâre definitivă, iar ulterior se face o nouă judecată pentru aceeași faptă, chiar sub o altă încadrare juridică și se pronunță o nouă hotărâre definitivă, se impune desființarea celei de a doua hotărâri definitive dată cu încălcarea autorității de lucru judecat.

4. Elementele obiective ale răspunderii disciplinare a pârâtelor

a. Fapta care a atras răspunderea disciplinară

Inspecția judiciară, prin acțiunea formulată, a avut în vedere la conturarea acestei răspunderi două elemente de fapt ce ar intra în conținutul aceleiași fapte de natură disciplinară:

- i) Aspectele ce au fost avute în vedere la soluționarea contestației în anulare de către intimatele judecător au fost analizate și în gradele de jurisdicție ale apelului și recursului;
- ii) Omisiunea de către pârâtele judecător, în soluționarea contestației în anulare, a analizării identității faptei penale între cele două hotărâri judecătorești față de care s-a considerat că ar fi întemeiată contestația în anulare, respectiv între hotărârile judecătorești prin care a fost condamnat inculpatul N. D. la 7 ani închisoare (sentința nr. a J. S. 4 B. soluționată în apel prin decizia nr. a T. B. și în recurs prin decizia nr. a C. A. B.) și decizia C. A. C. cu nr. În fapt, precizează Inspecția Judiciară prin acțiunea disciplinară formulată, e vorba de două acțiuni infracționale diferite ce au făcut obiectul unor dosare diferite, unul finalizat prin condamnare

24

[REDACTED] definitivă conform deciziei nr. [REDACTED] a C. de A. B., și altul prin netrimiteră în judecată, soluție dată de P.C. A. C.. și față de care s-a respins plângerea împotriva soluției prin decizia nr. [REDACTED] a C. A. C.; în plus, mai arată Inspekția Judiciară, pârâtele judecătore au făcut o referire generică la activitatea infracțională a contestatorului N. D., fără să analizeze existența elementelor identității faptelor penale ale celor două hotărâri definitive date de C. A. B. – de condamnare – și ale C. A. C.– de respingere a plângerii împotriva soluției de netrimiteră în judecată.

Pe cale de consecință, în ce privește elementul obiectiv al răspunderii disciplinare va fi analizat în prezenta opinie separată din perspectiva două acuze aduse *ținând cont de argumentele legale ce conduc la existența caracterului ilicit al faptei reținute* de Inspekția Judiciară prin acțiunea disciplinară formulată:

- i) Completul alcătuit din cele trei pârâte au admis o cale de atac în afara cadrului legal. Aparent, temeiul legal care le-a permis acest lucru este art. 386 lit. d C.proc.pen care reglementează contestația în anulare în situația în care există două hotărâri definitive pentru aceeași faptă. Însă din motivarea deciziei pronunțate de complet rezultă că nu sunt date condițiile acestui caz.

Astfel, excepția autorității lucrului judecat a fost invocată de inculpatul N.D. atât în apelul pe care l-a exercitat împotriva sentinței penale nr. [REDACTED] pronunțată de J. S. 4 B., cât și în recursul pe care l-a exercitat împotriva deciziei penale nr. [REDACTED] a T. B. Instanțele de control judiciar au analizat acest aspect, au reținut că nu sunt

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

incidente în cauză dispozițiilor art. 10 lit. j Cod procedură penală, fiind enunțate argumentele în considerentele deciziilor pronunțate în soluționarea căilor de atac ordinare: în apel, Tribunalul a reținut că „pe de o parte, o rezoluție pronunțată de către procuror în cadrul urmăririi penale nu poate avea autoritate de lucru judecat în fața unei instanțe de judecată, iar respectivele dosare în care a fost cercetat inculpatul anterior au fost conexe la prezenta cauză, acele infracțiuni constituind acte materiale din prezenta cauză”; în recurs, prin decizia penală nr. C. A. B. a reținut faptul că „nu există situația prevăzută la art. 2781 alin. 11 Cod procedură penală care face referire la aliniatul 8 lit. a în legătură cu respingerea plângerii împotriva procurorului”.

Cu toate acestea, completul pârâtelor care a soluționat contestația în anulare a analizat din nou excepția invocată, a constatat că aceasta este întemeiată și a criticat în considerentele deciziei penale nr. respingerea excepției de către instanțele de apel și de recurs. Or, instanța investită cu soluționarea acestei căi extraordinare de atac nu avea competența aprecierii asupra acestor aspecte analizate în căile ordinare de atac.

Admițând această cale de atac și pronunțând decizia penală nr. pe motivul existenței autorității de lucru judecat, pârâtele și-au arogat prerogative care nu le sunt recunoscute de lege, transformând calea de atac extraordinară a contestației în anulare care a format obiectul dosarului nr. al C. A. B. într-o prelungire a procesului penal, creând practic un nou grad de jurisdicție în

26

[REDACTED] cauza analizată, respectiv un al patrulea grad de jurisdicție, neprevăzut de lege, depășind limitele investirii care sunt determinate de cazul reglementat de art. 386 lit. d Cod procedură penală și încălcând principiul legalității procesului penal la care face referire textul art. 2 alin. 1 Cod procedură penală.

Apărarea formulată de judecătorii față de care s-a exercitat prezenta acțiune disciplinară, cu privire la acest aspect, în sensul că nu au exercitat un control judiciar asupra deciziei penale nr. a C. A. B. ci, în virtutea respectării normei procesual penale, au analizat numai modalitatea în care contestatorul a fost cercetat penal/urmărit penal în două proceduri penale, nu poate fi reținută. Dincolo de formularea explicită a criticilor la adresa deciziilor anterioare pronunțate de instanțele de control judiciar este relevant din perspectiva acțiunii disciplinare exercitate faptul că se procedează la o reapreciere a situațiilor analizate definitiv în procedura controlului judiciar ordinar, fapt care constituie o încălcare a dispozițiilor procedurale la care s-a făcut referire mai sus. Motivarea succintă și în dezacord cu opinia doamnelor judecător cu privire la acest motiv de apel respectiv recurs nu justifică o reanalizare a acestuia în cadrul unei căi extraordinare de atac.

Contestația în anulare astfel cum este reglementată în dispozițiile art. 386 lit. d Cod procedură penală nu extinde controlul asupra temeiniciei sau legalității soluției pronunțate de instanțele de control judiciar în ciclul procesual ordinar, iar

27

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] analizarea în cadrul contestației în anulare a aceluiași aspecte invocate prin motivele de apel și recurs asupra cărora s-au pronunțat două instanțe de control judiciar reprezintă o prelungire a procesului penal și crearea unui nou grad de jurisdicție neprevăzut de lege.

Aceasta deoarece cazul reglementat prin art. 386 lit. d Cod procedură penală intervine numai în situația în care instanța care a pronunțat ultima hotărâre definitivă nu a avut în vedere ipoteza prevăzută în norma de drept, respectiv existența a două hotărâri definitive pronunțate împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapt, nu și în cazul în care ipoteza a fost analizată în procedura controlului judiciar ordinar și s-a reținut că nu există. Concluzia de mai sus rezultă din reglementările conținute în art. 3859 pct. 15 Cod procedură penală și respectiv în art. 386 lit. d Cod procedură penală. Prin reglementarea cazului de casare prevăzut de art. 3859 pct. 15 Cod procedură penală legiuitorul a avut în vedere tocmai o asemenea situație, fiind asigurată respectarea regulii potrivit căreia nimeni nu poate fi judecat de două ori pentru aceeași faptă (non bis in idem) în mod explicit, prin procedura controlului judiciar ordinar. Acest fapt, presupune existența unei hotărâri penale definitive dată anterior cauzei în recurs, care se referă la aceeași persoană și faptă, precum și omisiunea luării în considerare a acestui aspect sau respingerea în mod nejustificat a unei asemenea solicitări.

Prin dispozițiile art. 386 lit. d Cod procedură penală este asigurată respectarea aceluiași principiu în cazul în care o asemenea situație nu a fost avută în vedere de instanța de recurs, nu și în cazul în care instanța de recurs s-a pronunțat asupra acestui aspect și a reținut că nu subzistă.

Or, în cauza care face obiectul analizei o asemenea ipoteză este exclusă, întrucât această situație a fost analizată în etapele procesuale anterioare, fapt care rezultă din însăși conținutul deciziei penale nr. , în care se face referire în mod critic la faptul că „nici parchetul și nici instanțele de apel și recurs nu au recunoscut autoritatea de lucru judecat a ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale prin ignorarea atât a dispozițiilor art. 2781 alin. 11 Cod procedură penală, cât și a jurisprudenței CEDO”. Motivele invocate în argumentarea contestației în anulare fiind identice cu cele invocate în fața instanțelor de control judiciar în căile ordinare de atac care s-au pronunțat asupra acestora, reanalizarea lor în cadrul contestației în anulare formulate de condamnatul N. D., împotriva deciziei penale nr. pronunțată de C. A. B. și pronunțarea soluției de admitere a contestației în anulare în urma reaprecierii aceleiași situații, care viza incidența în cauză a cazului de încetare a procesului penal reglementat de art. 10 lit. j Cod de procedură penală constituie o încălcare a dispozițiilor procedurale menționate mai sus.

- ii) În ce privește al doilea element de fapt al laturii obiective al faptei disciplinare, omisiunea analizării de către completul de judecată

[REDACTED] a existenței aceleiași fapte penale în cele două hotărâri definitive, ale C. A. B. și C. A. C., în opinie minoritară, aici, considerăm că de asemenea conduc la concluzia că pârâtele judecător au exercitat cu gravă neglijență funcția ca urmare a încălcării normelor de drept procesual prevăzute de art. 386 lit. d) din Codul de procedură penală.

Astfel, textul procedural prevede expres că această cale de atac extraordinară, contestația în anulare, este posibilă și admisibilă atunci „când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă.” (art. 386 lit. d).

Din simpla lectură a celor două hotărâri judecătorești definitive, decizia definitivă de condamnare nr. C. A. B. și decizia nr. a C. A. C., rezultă că cele două hotărâri judecătorești au în vedere fapte penale diferite cu încadrări juridice diferite, dar și persoane vătămate diferite. Doar autorul lor este aceeași persoană, respectiv numitul N. D.

Astfel, dacă infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată și condamnat definitiv la 7 ani închisoare prin decizia penală nr. C. A. B. inculpatul N. D. se referea la [REDACTED], faptă prevăzută de art. [REDACTED] infracțiunea pentru care s-a dat soluție de netrimitere în judecată de către P. C. A. C. a fost cea de [REDACTED], faptele cercetate și pentru care s-a dat soluția de neurmărire fiind cele prevăzute de art. [REDACTED]. Faptul că au fost fapte penale diferite, acte materiale infracționale diferite, așa cum de altfel au fost analizate și prin decizia nr. [REDACTED] a C. A. C. atât această decizie, dar și rezoluția nr. [REDACTED] a procurorului

30

[REDACTED]

ierarhic superior ce a respins inițial plângerea împotriva rezoluției, este și mai clar conturat de chiar rechizitoriul care a stat la baza condamnării: prin actul de inculpare, condamnatul N. D. a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de [REDACTED] (pentru care a și fost condamnat la 7 ani închisoare) și, prin același rechizitoriu, s-a dispus disjungerea pentru fapta de evaziune fiscală, față de care ulterior s-a dat soluție de netrimitere în judecată.

Or, dintr-o simplă analiză rezultă că nu este vorba de aceeași faptă penală în ce privește elementul obiectiv al acestora în raport de cele două decizii penale, respectiv decizia penală nr. C. A. B. și decizia penală a C. A. C.

În mod evident, pârâtele judecător au încălcat normele de drept procesual prin faptul că nu au analizat existența identității de faptă penală, obiect al celor două decizii penale. Dimpotrivă, printr-o analiză la care pârâtele judecător erau obligate de normele procesuale prevăzute de art. 386 lit. d Cod procedură penală, acestea ar fi putut constata că cele două fapte penale sunt diferite atât prin modul de comitere a lor, prin conținutul lor, prin perioada diferită în care acestea au fost comise, prin persoana vătămată vizată. Evident, prin lipsa unei astfel de analize la care obliga textul de procedură penală, pârâtele au încălcat în mod grav dispozițiile art. 386 lit. d Cod procedură penală.

Argument jurisprudențial al caracterului ilicit al faptei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Un argument în acest sens este o soluție de speță relativ recentă. Astfel, cazul de contestație în anulare prevăzut de art. 386 lit. d C.proc.pen utilizat de pârâte pentru admiterea cererii are corespondență în cazul de revizuire prevăzut de art. 322 pct. 7 C.proc.civ. Or, referitor la acesta din urmă, instanța supremă a statuat într-o decizie că „scopul acestei reglementări nu este acela al îndreptării hotărârilor greșite prin anularea acestora și pronunțarea altora, ci acela al respectării principiului autorității de lucru judecat, prin restabilirea situației determinate de nesocotirea lui”. Curtea a precizat în acest context că, „pentru a statua asupra admisibilității unei cereri e revizuire în această ipoteză legală, în principiu, trebuie îndeplinite următoarele condiții: să fie vorba despre hotărâri definitive contradictorii, chiar dacă prin ele nu s-a rezolvat fondul cauzei, să fie vorba despre hotărâri pronunțate în același litigiu, hotărârile respective să fi fost pronunțate nu în același proces, ci în procese sau dosare diferite, iar în al doilea proces să nu fi fost invocată excepția puterii de lucru judecat, sau chiar dacă a fost invocată, instanța în fața căreia s-a invocat să fi omis să o analizeze. Rațiunea acestei condiții este aceea ca instanța de revizuire investită cu soluționarea unei cereri întemeiate pe art. 322 pct.7 C.proc.civ. să nu încalce ea însăși autoritatea de lucru judecat a hotărârii a cărei anulare se solicită” (ICCJ, secția I civilă, dec. nr. 1285 din 24 febr.2012, publicată în Buletinul Casației nr. 1/2013).

Prin urmare, pârâtele aveau dreptul să admită contestația în anulare numai dacă nu s-ar fi invocat excepția autorității lucrului judecat sau, deși invocată de părți, aceasta nu s-ar fi analizat de către instanță. În plus, această contestație în anulare putea fi admisă doar în condițiile în care ar fi fost vorba

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
de aceeași faptă și nu de fapte penale, cu conținut obiectiv și subiectiv diferit,
dar și cu persoane vătămate diferite, așa cum s-a arătat mai sus.

b. Urmarea generată de fapta ilicită

Pârâtele au admis contestația în anulare, au anulat hotărârea de condamnare și au dispus achitarea inculpatului N. D. În felul acesta au răsturnat o situație de drept stabilită definitiv, înlocuind-o cu o situație opusă.

5. Elementele subiective ale răspunderii disciplinare a pârâtelor

Apreciem că pârâtele au săvârșit abaterea cu gravă-neglijență. Ele știau că nu au dreptul să analizeze temeinicia hotărârilor din apel și din recurs, iar interpretările pe care au încercat să le dea cu privire la această posibilitate nu își aveau temei nici în legislație, nici în jurisprudența sau doctrina de specialitate – din acest motiv, opinia minoritară reține că această culpă este una nescuzabilă. Cu toate acestea, au pronunțat o soluție care a produs o consecință ireparabilă, în sensul că a fost pus în libertate un infractor deja condamnat.

Din modul în care au acționat pârâtele, cu gravă neglijență, rezultă că în fapt elementul subiectiv al culpei a fost realizat într-un mod neîndoielnic neexistând niciun dubiu că acestea au încălcat normele de drept procesual prin deturnarea rostului procedural al unei căi de atac extraordinare de atac, cel al contestației în anulare și transformarea acestei căi exercitate de condamnatul N. D. într-o cale de atac neprevăzută de lege, inadmisibilă.

Este fără dubiu că în considerentele deciziei pronunțate în soluționarea contestației în anulare se arată care sunt motivele pentru care soluția de respingere a excepției autorității de lucru de către instanțele de apel și recurs

33

ar fi greșită. Astfel, se precizează că argumentele înfățișate de aceste instanțe în exprimarea refuzului recunoașterii autorității de lucru judecat, sunt în număr de două și sunt expuse într-o singură frază: *"O rezoluție pronunțată de către procuror în cadrul urmăririi penale nu poate avea autoritate de lucru judecat în fața unei instanțe de judecată, iar respectivelor dosare în care a fost judecat inculpatul anterior, au fost conexe la prezenta cauză, aceste infracțiuni constituind în realitate acte materiale din prezenta cauză"* (decizia penală nr. T.B.). Se mai arată că și C. A. B. s-a referit la acest motiv de recurs - privind autoritatea de lucru judecat - tot într-o singură frază arătând că: *"...acest motiv a fost invocat și în apel, când instanța s-a pronunțat în sensul respingerii, motivare pe care Curtea o menține..."*. În decizie se arată că cele două instanțe au omis să sublinieze faptul că rezoluția pronunțată de către procuror a fost consfințită printr-o hotărâre judecătorească definitivă și că argumentul ce vizează conexarea *"respectivelor dosare la prezenta cauză"* nu are corespondent în realitate. Se concluzionează că aceste instanțe nu au observat o *"chestiune simplă"*, și anume că rezoluțiile soldate cu soluții de neîncepere a urmăririi penale și rezolvate definitiv prin hotărâri judecătorești sunt ulterioare întocmirii rechizitoriului nr. , fiind astfel evident că s-au efectuat proceduri paralele și că nu aveau cum să fie conexe la prezenta cauză.

6. Posibilitatea CSM de a cerceta respectarea procedurii

Scopul unei acțiuni disciplinare întemeiată pe dispozițiile art. 99 lit. t din Legea 303/2004, este nu de a sancționa magistrați care în interpretarea normelor de drept se fac cu bună credință și argumentat, cu atât mai mult cu cât

34

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

problemele de drept ce stau la baza unor astfel de hotărâri judecătorești sunt probleme dificile.

Legea însă permite și obligă la sancționarea magistraților care, cu forma de vinovăție a relei credințe sau gravei neglijențe adoptă astfel de hotărâri nelegale. Așadar, nu legalitatea hotărârii e primordială în această formă de răspundere, ci poziția subiectivă a magistratului care nu e justificată într-o măsură acceptabilă.

Or, în acțiunea disciplinară de față, pârâtele au încălcat ele însele autoritatea de lucru judecat care fusese dobândită prin epuizarea căilor de atac cu privire la hotărârea judecătorească de condamnare, dar și prin omisiunea de a analiza condiția esențială procedurală prevăzută de art. 386 lit. d Cod procedură penală, cea a identității de fapte; aceasta cu atât mai mult cu cât rezultatele faptei disciplinare sunt foarte grave, ireparabile: un inculpat condamnat în acest fel, nelegal, este exonerat de pedeapsă.

În această situație, pârâtele nu mai pot invoca imposibilitatea CSM de a le verifica conduita procesuală în cadrul acțiunii disciplinare pe motivul încălcării independenței judecătorului. Aceasta pentru că este adevărat că judecătorul este independent, însă tot atât de adevărat este că judecătorul e obligat să se supună legii, așa cum prevede art. 124 alin. 3 din Constituția României. Hotărârea judecătorească definitivă, fiind ea însăși pronunțată în numele legii, se bucură de autoritate și trebuie respectată inclusiv de judecători: ei nu pot inventa căi de atac pentru a le critica sau desființa în afara procedurilor permise de lege, căci ei ar înfrânge astfel principiul legalității care stă la baza procesului penal. Dacă acest lucru însă se petrece, este vorba de o conduită abuzivă a cărei sancționare poate fi de natură penală sau administrativă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

7. Concluzie

Față de constatările de mai sus, constatăm că faptele doamnelor judecător B. L., C. V. și P. D. din cadrul C. A. B. întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2012, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență prin încălcarea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual penal.

Cele trei pârâte judecătore, prin pronunțarea deciziei penale nr. au nesocotit în mod grav normele de drept procesual penal ce reglementează instituția contestației în anulare, pe care au transformat-o dintr-o cale extraordinară de atac într-o cale ordinară de atac, prin reanalizarea unei excepții ce a făcut obiectul judecății în fond, criticând de fapt soluțiile adoptate de instanțe cu ocazia judecării cauzei în fond.